

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 211
Hyväksytty: FCI 11.6.2018
Kennelliitto 21.8.2018

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

KANADANESKIMOKOIRA **(CANADIAN ESKIMO DOG)**

1/6

Alkuperämaa: Kanada

KÄYTTÖTARKOITUS: Rotua on vuosisatojen ajan käytetty vetokoirana, joka kykenee vetämään 45–80 kg kuormaa koiraa kohti ja taittamaan jopa yli 100 km päivämatoja. Inuiittimetsästäjät käyttivät sitä myös metsästyskoirana paikallistamaan hylkeiden hengitysaukot jäällä sekä pysäyttämään myskihärkiä ja jääkarhuja. Kesäaikana koiraa käytettiin kantamaan jopa 15 kg kuormia.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset koirat
Alaryhmä 1 pohjoiset rekikoirat
Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rodun historia ulottuu 1100–2000 vuoden taakse ja liittyy erottamattomasti nykyisen Kanadan arktisilla rannikoilla ja saaristossa eläneiden inuiittien (eskimokansojen) Dorset-kulttuuria seuranneeseen Thule-kulttuuriin. Rotu kuuluu pystykorvaryhmään, mutta tiedot sen alkuperästä ovat kadonneet inuiittien esihistorian hämäriin, aikaan, jolloin mongolikansat vaelsivat Aasian puolelta Pohjois-Amerikan mantereelle. Nykyinen kanta pohjautuu koiriin, joita on kasvattanut pääasiassa Kanadan Luoteisterritorioissa vaikuttava tutkimussäätiö Eskimo Dog Research Foundation.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

Kuuden vuoden ajan pääasiassa Kanadan ja Luoteisterritorioiden hallitukset rahoittivat sen työtä, ja tuona aikana säätiö osti koiria Boothian ja Melvillen niemimaiden sekä Baffininsaaren inuiiteilta vielä jäljellä olevista koirapopulaatioista. Kanadaneskimokoiria on alkukantainen rotu, pääasiassa lihansyöjä, jonka luontaiseen ruokavalioon kuuluivat hylkeen, mursun ja karibun liha sekä kala.

YLEISVAIKUTELMA: Voimakasrakenteinen, kohtuullisen kokoinen koira, jolla on vahva kaula ja rintakehä ja keskipitkät raajat. Tyypillisen pystykorvan tavoin se on ryhdikäs ja sillä on kiilamainen pää sekä paksut, pystyt korvat. Silmät ovat vinoasentoiset ja ilmeeltään vakavat, häntä tuuhea ja korkea-asentoinen tai selälle kiertyvä. Lantio on lähes samalla korkeudella kuin säkä. Luustoltaan keskivahva tai vahva, hyvin lihaksikas koira, joka on majesteettinen ja voimakas ja rakentunut raskasta työtä eikä niinkään nopeutta varten. Rungon tulee olla ennen kaikkea lihaksikas, ei lihava. Nartut ovat rungoltaan pienempiä ja vähemmän lihaksikkaita kuin urokset. Talvella runkoa peittää tiheä, suora tai harottava peitinkarva, jonka alla olevan tiheän aluskarvan ansiosta koira soveltuu arktisen alueen vaativiin olosuhteisiin. Uroskoirien kaulalla ja lavoilla on pitemmän karvan muodostama kauluri. Kanadaneskimokoiran koko olemuksen tulee kuvastaa tasapainoisesti sekä voimaa ja kestävyyttä että ketteryyttä, valppautta ja rohkeutta. Narttujen karva on yleensä lyhyempi ja nartut ovat aina huomattavasti uroksia pienempiä. Nuori narttu on luustoltaan kevyempi ja sen pää on kapeampi, mikä usein tekee ilmeestä ystävällisemmän kuin uroksilla. Sekä urokset että nartut ovat nopeakasvuisia ja saavuttavat työhön vaadittavan koon noin 7 kk iässä. Aikuistuminen kuitenkin jatkuu vähintään 3 vuoden ikään saakka ja aikuinen koira on hyvin majesteettisen näköinen. Pentuja kuvataan usein pienoiskokoisiksi aikuisiksi, ja niiden korvat ovat pystyt ja häntä kiertyy jo 3–5 viikon iässä. Nuoren koiran kasvuvaiheessa voi olla jaksoja, jolloin korvat eivät ole täysin pystyt. On kuitenkin huomioitava, että tämän rodun korvat eivät nouse pystyyn asteittain n. 4 kuukauden ikään mennessä, kuten joillakin muilla roduilla tapahtuu.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

Päälaen leveys korvien välissä on uroksilla 13–15 cm ja nartuilla 11–14 cm.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Luonteen tulee heijastaa rodun kestävää työkoiran olemusta. Tämä rotu ei ole sisällä asuva lemmikki vaan alkukantainen, alun perin arktisten alueiden inuiittien työkäyttöönä kesyttämä koira. Aikuisena kanadaneskimokoiria on lempeä ja ystävällinen ja rakastaa huomiota, ja myös vieraita kohtaan se on harvoin varautunut. Tavallisesti kanadaneskimokoirat ovat rauhallisen ystävällisiä ja hieman uteliaita, tai täysin välinpitämättömiä. Rotu on hyvin laumakeskeinen, ja jos useat yksilöt ovat kasvaneet samassa laumassa, ne muodostavat dominoivan laumanjohtajan alaisuuteen selvän hierarkian.

Laumassa käyttäytyminen on tavallisesti hyvin hallittua ja järjestäytynyttä, mutta ei ole harvinaista nähdä laumassa elävillä koirilla tappeluarpia tai revenneitä korvia. Nykyisiin seurakoirarotuihin verrattuna kanadaneskimokoira reagoi todella voimakkaasti kaikenlaisiin ärsykkeisiin, olipa kyseessä sitten ruoka, työskentely, puolustautuminen tai leikki. Tästä syystä rotu ei sovellu lasten lemmikiksi vaan paremminkin aikuisten käsiin.

PÄÄ

Kallo: Massiivinen mutta sopusuhtainen, leveä ja kiilamainen. Vaikka rotua usein kuvaillaankin susimaiseksi, otsan tulee olla korkeampi kuin sudella. Nuoren nartun kallo-osa on huomattavasti kapeampi kuin uroksella.

Kirsu: Kirsun väri vaihtelee mustasta vaaleanruskeaan, erityisesti väritykseltään vaaleilla koirilla, joiden runko on punainen, kellertävä tai kanelinruskea. Vaaleilla koirilla on joskus kirjava kirsu, joka ei ole täysin pigmentoitunut.

Kuono: Kiilamainen, keskipitkä.

Huulet: Mustat tai ruskeat, joissa voi olla vaaleanpunaista.

Leuat / hampaat: Vahvat ja voimakkaat leuat, suuret hampaat ja hyvin kehittyneet kulmahampaat. Leikkaava purenta.

Silmät: Yleensä tummat, mutta myös pähkinänruskeita ja keltaisia silmiä esiintyy. Pienet, etäälle toisistaan sijoittuneet ja vinoasentoiset, mikä tekee ilmeestä huomattavasti koiran todellista luonnetta villimmän ja ovelamman.

Korvat: Lyhyet, paksut, kärjistään hieman pyöristyneet, asennoltaan pystyt ja eteenpäin kääntyvät. Korvia peittää lyhyt, tiheä karva.

KAULA: Lyhyt, suora, paksu ja hyvin lihaksikas.

RUNKO

Säkä: Säkä on vain hieman lantiota korkeammalla.

Selkä: Vahva selkäranka, joka erottuu selvästi karvapeitteen läpi tunnusteltaessa.

Lanne: Hyvin kehittynyt.

Rintakehä: Syvä, leveä ja hyvin lihaksikas.

Vatsa: Vatsaviiva on vain hieman kohoava.

HÄNTÄ: Paksu ja tuuheakarvainen, yleensä korkea-asentoinen tai selälle kiertyvä. Aikuinen narttu voi joskus pitää häntänsä alhaalla.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Lavat: Leveät ja viistot, kohtuullisen lihaksikkaat.

Kyynärvarret: Suorat, mutta hyvin kehittyneiden ja voimakkaiden lihaksien vuoksi saattavat vaikuttaa kaarevilta.

Etukäpälät: Suuret ja lähes pyöreät. Varpaat ovat selvästi kaartuneet, päkiät paksut. Varpaiden välit ovat hyvin karvoittuneet, ja hyvin kylmissä olosuhteissa karva voi kasvaa niin pitkäksi, että se peittää päkiät.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Sarvennaiset voivat olla hyvin selvästi erottuvat ja luiset samoin kuin selkäranka. Lantio on suunnilleen samalla korkeudella kuin säkä. Takaa katsottuna takaraajat ovat pystysuorat.

Reidet: Hyvin lihaksikkaat ja kauttaaltaan leveät.

Polvet: Hyvin kulmautuneet.

Kintereet: Eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät mutta hieman pitemmät.

LIIKKEET: Koiran työskennellessä ravi on voimakasta ja tarmokasta. Takaraaja liikkuu taaksepäin työntäessään samassa linjassa eturaajan kanssa. Eteenpäin liikkuessaan takaraajan liike on leveämpi varsinkin aikuisilla uroksilla, jotka ovat työskennelleet kauan. Tämä liiketapa voi harjaantumattomaan silmään vaikuttaa kankealta, mutta se johtuu hyvin kehittyneistä reisistä ja niiden leveästä asennosta ja se on hyvin tehokas liikemuoto koiran vetäessä raskaita kuormia päivästä toiseen. Liikkeet eivät saa vaikuttaa millään tavoin epävakailta tai melovilta. Nartut liikkuvat huomattavasti nopeammin ja kevyemmin kuin raskaammat urokset, ne pystyvät siirtymään luontaisesta ravista laukkaan ja laukkaamaan paljon pitempiä matkoja kuin urokset.

NAHKA: Paksu ja sitkeä.

KARVAPEITE

Karva: Karvapeite on paksu ja tiheä ja se vaihtuu vuosittain, tavallisesti elosyyskuussa. Peitinkarva kovaa ja jäykkää, 7–15 cm pitkä. Uroksilla karva muodostaa lapoihin ja kaulaan kauluksen, joka saa koiran näyttämään huomattavasti todellista kookkaammalta ja sen sään korkeammalta. Aluskarva on hyvin tiheää ja antaa erinomaisen suojan kylmissä talvisissa olosuhteissa. Karvanlähdon aikaan pohjavilla irtoaa muutaman päivän kuluessa isoina tuppoina. Nartuilla on tavallisesti kauttaaltaan lyhyempi karvapeite, osittain myös siksi että ne penikoinnin jälkeen pudottavat karvansa.

Väri: Minkään yhden värin tai kuvioinnin ei tule olla vallitsevana rodussa. Sallittuja ovat:

- a. Runko täysin valkoinen; silmäluomet, kirsu ja huulet pigmentoituneet (ts. ei albiino).
- b. Runko valkoinen, vähäiset punaiset, kellertävät tai kanelinväriset, harmaat tai mustat merkit silmien ympärillä tai korvissa.

- c. Runko valkoinen, silmien ja korvien ympärillä tai koko päässä punaiset, kellertävät, kanelinväriset, harmaat tai mustat merkit ja samanvärinen pieni laikku rungossa, tavallisesti lonkassa tai kupeessa.
- d. Valkoisen ja punaisen, kellertävän, kanelinruskean tai mustan kirjava, jossa kumpaan väriä suunnilleen yhtä paljon
- e. Runko punainen, kellertävä tai kanelinruskea, jossa valkoista rinnassa ja/tai raajoissa ja rungon alaosassa.
- f. Runko soopelinvärinen, musta tai tummanharmaa, jossa valkoista rinnassa ja/tai raajoissa ja rungon alaosassa, joskus ulottuen kauluksen tavoin osittain kaulan ympäri
- g. Hopeanharmaa tai harmahtavan valkoinen runko.
- h. Kellertävä tai ruskea aluskarva, musta peitinkarva.

Jos yksivärisen koiran pää on suurimmaksi osaksi väritynyt, hyvin tavallinen kuviointi on vaaleansävyinen naamion tapainen kuviointi silmien ympärillä ja/tai kuonossa, ja silmien yläpuolella voi olla valkoiset täplät. Joskus harvoin silmien yläpuolella ja poskissa olevat merkit ovat kellertävät, mikä lisää kaksiväriseen koiraan kolmannen värin.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 58–70 cm
Nartut 50–60 cm

Paino: Urokset 30–40 kg
Nartut 18–30 kg

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

VAKAVAT VIRHEET:

- Neliömäinen kuono, löysät huulet, pyöreät tai ulkonevat silmät.
- Pitkä, ohut kaula.
- Kapea rintakehä; yleinen lihaksettomuus; lihavuus; laskeva selkälinja; nartuilla karkearakenteisuus tai liian voimakas luusto.
- Ohuet, siroluiset tai pihtikintuiset raajat.
- Litteät tai harottavat käpälät.
- Lyhyt karvapeite; karvapeite ei täysin kunnossa.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Siniset silmät.
- Veltot korvat, paitsi jos syynä tappelussa saatu repeämä.
- Ajeltu tai leikeltä karvapeite.
- Uroksilla häntä, joka ei lainkaan kohoa tai kaarru pystyyn (stressaantuneen tai alistuvan koiran häntä voi joskus olla alhaalla).
- Voimakas ylä- tai alapurenta.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.